

bleven stillet paa. Pigen bragte en ny Kop under en Varmer tilligemed noget Bagværk.

»Som sagt, var det ikke netop blevet idag, saa var jeg kommen en af de nærmeste Dage,« begyndte Meta, da Pigen var gaaet. »Der er noget, jeg gerne vil spørge dig om, og det kunde ikke saa godt gøres skriftlig. Jeg er ogsaa en stor Klodrian til at skrive Breve . . . det husker du nok.«

»Det gør jeg ikke. Men jeg lytter altsaa!« sagde Jytte muntert, skønt Venindens Tone havde gjort hende lidt urolig. »Vil du ikke ha' Citron?«

»Tak. — Det var altsaa det, Jytte . . . ja, nu bliver du maaske forfærdet og synes, jeg er paatrængende . . . men ser du, . . . du veed vist, at der imorgen otte Dage skal være en lille Festlighed herhenne i Præstegaarden. Vi kalder det for »De Gamles Skt Hansfest«. Det er min Svoger, der arrangerer det . . . Alle de Folk her i Sognene, der er over halvfjers, er indbudt. De faar Kaffe og Hvedebrød og bliver underholdt paa forskellig Maade. Vi havde en lignende Fest ved Juletid, og du skulde have set alle de gamle Menneskers Glæde. Det var virkelig rørende! . . . Kunde du nu ikke have Lyst til at se saadan noget og maaske være mig lidt behjælpelig med Kaffeskænkningen? Den har jeg nemlig paa-taget mig, og det giver noget at bestille, kan du tro! . . . Aller gladest vilde vi naturligvis være, dersom